

El voltor: el rei

Un dels animals que més m'han impressionat des de sempre és el voltor. Ja que és, com anuncia el seu nom, un superdotat per al vol.

La seua dieta alimentària de carronya l'obliga a mantenir-se en l'aire durant moltes hores, i la naturalesa ha enginyat per aquesta activitat una de les màquines més perfectes i sublimes. La seua immensa envergadura i la potència de la seua vista fan d'aquest animal el rei de les altures.

Als Països Catalans hi ha, fins al moment, dues espècies de voltor: el voltor comú (*Gyps fulvus*) i el voltor negre (*Aegypius Monachus*). Com quasi totes les aus de grans dimensions han vist constant-

ment reduïda la seua distribució, i avui sobreviuen arraconades en petits indrets de la nostra geografia. El voltor comú viu actualment a les serralades pirinenques i pre-pirinenques com també als Ports de Beseit i a la Tinença de Benifassà. És un ocell d'envergadura compresa entre 250 i 280 centímetres, de color terrós, burell (en castellà es coneix per aquest fet com *leonado*). Fan els nius en els penya-segats, sent molt visibles per la notable acumulació de dejeccions que els donen una coloració blanca que

ceres, els realitzen sobre les suredes i alzines), i és impressionantment gran, ja que ocupa de vegades quasi tota la copa de l'arbre. La posta és d'un sol ou, té lloc a final de febrer, i després d'uns 53 dies d'incubació naix el pollet, que està al niu al voltant de quatre mesos.

Tant el voltor negre com el comú (encara que fonamentalment aquest últim) acostumen a planar en grups. D'aquesta unió resulten a la llarga tots els individus beneficiats, ja que en definitiva una desena d'ulls veuen sempre més que un parell, i

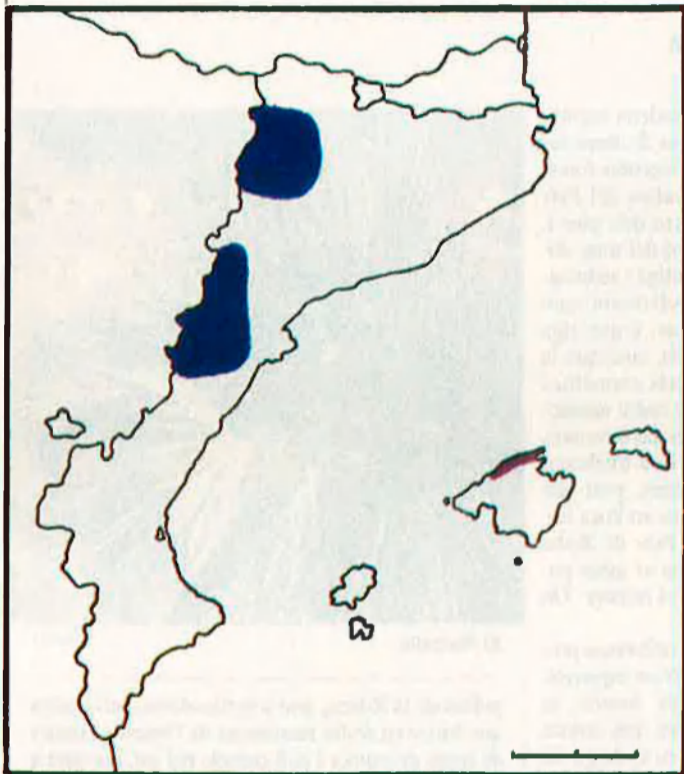
Voltor negre.

els cadàvers no són mai abundants. En realitat, en aquests animals la selecció natural ha actuat amb una plasticitat inversemblant: el coll, desprovis de plomes per a permetre una major eficiència en el moment de buscar la carronya entre els cadàvers, les enormes dimensions de les ales que permeten el planatge continuat durant hores i hores amb una despesa mínima d'energies i un estómac blindat i resignat a èpoques de penúria, en són alguns dels trets més evidents.

Tanmateix, amb la destrucció de les zones naturals i la disminució dels ramats, el voltor cada dia es troba més

Voltor negre.

Area de nidificació del voltor comú (en blau) i del voltor negre (en roig).

Siluetes de vol del voltor negre.

en perill. Fonamentalment, el voltor negre, del qual s'ha reduït en els darrers anys el seu nombre entre un 25 i un 50%. A més, durant anys, totes dues espècies han estat un dels blancs preferits dels caçadors, i avui encara en reben agressions. El naturalista valencià Antim Boscá comentava, l'any 1916, en el seu llibre *Fauna valenciana*, l'existència a la col·lecció de la Universitat d'un magnífic mascle de voltor negre dissecat, "derribado

en la Albufera por el afamado tirador de escopeta don Eduardo Verdager, el 1860". També hi havia un voltor comú al Casino de Cazadores de Burriana.

Avui, sia per l'acció directa dels caçadors, sia per la destrucció del seu hàbitat, veure volar un voltor és quasi un privilegi. Però continua sent un espectacle difícil d'oblidar.

Siluetes de vol del voltor comú.

Martí Domínguez
Universitat de València.
Departament de Biologia Animal

CATALUNYA UN PAÍS D'EUROPA

L'instrument més important per fer de Catalunya un país cada vegada millor és el compromís i la il·lusió de cadascun de nosaltres per avançar amb força dins la nova Europa. Cal que treballem amb imaginació, rigor i responsabilitat. Perquè la feina ben feta no té fronteres.

GENERALITAT DE CATALUNYA